

Sygn. akt: IV RC 440/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kursa

Protokolant: Aldona Maciończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 sierpnia 2018r. w R.

sprawy z **powództwa małoletnich P. S. (1), N. S. działających przez ojca P. S. (2)**

przeciwko A. S.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanej A. S. na rzecz małoletnich powodów P. S. (1) i N. S. alimenty w kwocie po 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów tj. łącznie 300zł, płatne do rąk ojca małoletnich powodów P. S. (2) do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 marca 2017r.;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) odstępuje od obciążania pozwanej kosztami postępowania;
- 4) przyznaje na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. G. wynagrodzenie ze Skarbu Państwa w kwocie 738zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) w tym VAT 138zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 440/17

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie P. i N. rodzeństwo S., działający przez ojca P. S. (2), domagali się zasądzenia od matki A. S. alimentów w kwocie po 500 zł na rzecz każdego z małoletnich.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powodowie pozostają pod wyłączną opieką ojca, na którym spoczywa także całkowity obowiązek ich utrzymania. Pozwana nie interesuje się dziećmi i nie przekazuje im żadnych środków. Nadmieniono, że ojciec uprawnionych nie jest w stanie samodzielnie utrzymać dzieci. (k. 2-5)

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, a przesłuchana w drodze pomocy prawnej oświadczyła, iż nie stać jej na płacenie alimentów, albowiem jest osobą niepełnosprawną i utrzymuje się z renty rodzinnej. (k. 80-80v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Uprawnieni są dziećmi pozwanej i P. S. (2), któremu 11 kwietnia 2017 roku powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad powodami. Dzieci mieszkają z ojcem, ciotką i dziadkami macierzystymi. Opłaty lokalowe sięgają około 1200 zł, w tym czynsz 500 zł oraz około 700 zł media. W przeliczeniu na mieszkańca jest to wydatek rzędu 200 zł miesięcznie.

Małoletni P. ma 8 lat i kontynuuje edukację w szkole podstawowej. Jest dzieckiem ogólnie zdrowym i rozwija się prawidłowo. Jego potrzeby sięgają kwoty 970 zł, w tym 400 zł - wyżywienie, około 50 zł - wydatki szkolne, odzież - 200 zł, rozrywka i zabawki - 50 zł, leki w przypadku okresowych zachorowań - 30 zł, udział w opłatach mieszkaniowych - 200 zł, środki czystości - 50 zł.

Małoletnia N. ma 6 lat i uczęszcza do przedszkola. Zdiagnozowano u niej rozszczep podniebienia, co wymaga cyklicznych wizyt lekarskich. Planowany jest w tym zakresie także zabieg medyczny. Jej wydatki to kwota co najmniej 1150 zł, w tym 400 zł - wyżywienie (wraz z obiadami w przedszkolu), około 25 zł - wydatki przedszkolne, odzież - 200 zł, zabawki - 30 zł, leki i dojazdy do specjalistów - 250 zł, udział w opłatach mieszkaniowych - 200 zł, środki czystości - 50 zł.

Ojciec uprawnionych ma 26 lat, z zawodu jest instalatorem wodnokanalizacyjnym.

Z uwagi na opiekę nad dziećmi, pracuje zarobkowo w niepełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem rzędu 1500 zł netto miesięcznie. Wcześniej odbywał on staż z urzędu pracy, otrzymując stypendium w wysokości 997,40 zł netto miesięcznie. Wobec braku orzeczenia alimentacyjnego rodzina nie otrzymała jeszcze zasiłku 500+. 28 maja 2018 roku uchylono obowiązek alimentacyjny P. S. (2) względem dzieci, który stanowił podstawę wcześniej prowadzonej egzekucji.

(dowód: zeznania ojca powodów k. 45v-46, postanowienia Sądu Rejonowego w S. k. 6-7, dokumentacja lekarska 8-9, zaświadczenie przedszkola k. 10, rachunki, potwierdzenia wpłat k. 11-14, dokumenty powiatowych urzędów pracy k. 15-20, dokumentacja komornicza k. 78-79, akta IV RC 124/18)

Pozwana ma 24 lata, do 31 października 2017 roku była zaliczana w poczet osób o znacznym stopniu niepełnosprawności, z uwagi na ujawnione choroby psychiczne (symbol 02-P) i inne schorzenia (symbol 11-I). Nie posiada ona wyuczonego zawodu, ani doświadczenia zawodowego. Po około 2-letniej przerwie w nauce podjęła ona dalszą edukację w liceum ogólnokształcącym, dzięki czemu uzyskała rentę rodzinną w wysokości około 1000 zł netto. Jej zajęcia odbywają się wyłącznie w weekendy. Ze świadczenia rodzinnego ściągane są jej zadłużenia z tytułu nieuregulowanych kredytów i rachunków telefonicznych. Do wypłaty pozostaje pozwanej kwota 567 zł, z której opłaca wspólnie z matką mieszkanie, partycypując kwotą 200 zł. Pozwana ponosi także stałe wydatki na leki, związane ze schorzeniami nerek - 60 zł miesięcznie oraz stara się zaspokoić swoje pozostałe potrzeby. Matka uprawnionych jest obecnie w ciąży. Nie posiada majątku, ani oszczędności.

Pozwana nie kontaktuje się osobiście z dziećmi i nie przekazuje im żadnych prezentów. Dotychczas nie występowała o uregulowanie kontaktów z małoletnimi.

(dowód: zeznania pozwanej k. 80-80v, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 77)

Stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów, szczegółowo powyżej opisanych. Materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Wobec braku dalszych wniosków dowodowych, Sąd uznał sprawę za merytorycznie wyjaśnioną.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z regulacją art. 133 § 1 k.r.o. każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 k.r.o., uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć te, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Będą to zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu jego zdrowia

i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić. Należy jednak pamiętać, że górny pułap świadczeń alimentacyjnych będą wyznaczały każdorazowo możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego i to nawet w sytuacji, gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (poruszone

w wyroku Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 1972 roku, III CRN 470/71, Gazeta (...) i Penitencjarna 1972, nr 9).

Bezsprzecznym jest, że powodowie nie są w stanie samodzielnie się utrzymać. Nie posiadają oni także majątku, który mógłby stanowić ich źródło utrzymania. Zabezpieczenie ich potrzeb jest zatem uzależnione od sytuacji ekonomicznej ich rodziców.

Potrzeby uprawnionych sięgające kolejno 950 zł i 1150 zł nie są przejawem zbytku i korespondują z wydatkami dzieci w ich wieku. Ojciec powodów nie domagał się bowiem markowej odzieży, kosztownej rozrywki, czy zagranicznych wyjazdów wakacyjnych.

Ojciec dzieci, poza osobistą opieką, ma do dyspozycji 1500 zł miesięcznie, co z oczywistych przyczyn nie pozwala mu zaspokoić całości potrzeb uprawnionych. Trudno od niego wymagać, aby podjął lepiej płatną pracę skoro sprawuje bieżącą pieczę nad synem i córką.

Matka małoletnich zaprzestała osobistej styczności z dziećmi. Jej możliwości dochodowe, z uwagi na ujawnione schorzenia, ciężę i brak wyuczonego zawodu, są znacznie ograniczone. Aktualnie, niezależnie, czy pozwana będzie otrzymywać rentę rodzinną, czy też po rozwiązaniu uzyska świadczenia rodzicielskie dla osób bezrobotnych, jej dochody będą sięgać niezmiennie około 1000 zł netto miesięcznie. Z tej kwoty będzie ona zmuszona pokryć własne potrzeby (nie mniej niż 700 zł), a pozostałymi środkami podzielić się z dziećmi. Sąd ustalając alimenty nie brał pod uwagę tego, że komornik egzekwuje od niej zaległości kredytowe. Świadczenia alimentacyjne wyprzedzają bowiem w swej doniosłości wszelkie inne zobowiązania pieniężne.

Bacząc na powyższe, na mocy art. 133 i 135 k.r.o., orzeczono jak w punktach 1 i 2 sentencji. Ponad łączną kwotę 300 zł miesięcznie powództwo podlegało oddaleniu jako przewyższające potencjał zarobkowy pozwanej. Sąd dostrzega, że zasądzone świadczenia w niewielkim stopniu zaspokoją potrzeby dzieci. Niemniej jednak w obecnej sytuacji ekonomicznej rodziców, po uzyskaniu świadczenia 500+, większość z podstawowych wydatków małoletnich będzie można zaspokoić. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c. Datę powstania nowego obowiązku alimentacyjnego określono zgodnie z żądaniem strony powodowej. Z kolei o nadaniu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności orzeczono zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Na mocy art. 102 k.p.c. z uwagi na ujawnioną sytuację ekonomiczną pozwanej zwolniono ją z ponoszenia kosztów postępowania.

W oparciu o przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz.U. 2013.461 j.t. z późn. zm.) przyznano adw. B. G. 738 zł, (w tym 138 zł należnej stawki podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za jej czynności jako pełnomocnika z urzędu. Wysokość przyznanego wynagrodzenia ustalono uwzględniając stawki opłat za czynności adwokackie przewidziane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 z późn. zm.) tj. § 8 pkt. 3.